

Samo ena okolnost je, ki bi mogla to preprečiti. Vprašanje je namreč, ako je ta morski preliv že v tem času prost ledu; ako je torej morska ožina še zamrznjena, potem seveda Roždestvenski ne more računati z njo, ako se namerava že v kratkem napotiti v Vladivostok. V tem slučaju mu potemtakem preostajata samo dve poti — korejska morska ožina in preliv Tsugaru. In v bližini enega izmed teh prelivov se mora vneti odločilna pomorska bitka!

Vzrok, da je admiral Roždestvenski tako dolgo ostal v zalivu Kamrank, je baje ta, ker je čakal tam na tretje brodovje pod admiralom Nebogatov. Pariški listi pa sedaj poročajo, da se je admiralu Nebogatovu, kakor javljajo najnovejše vesti z otokov Sunda, prigodila neka nezgoda. Brodovje vsled tega ni moglo v določenem času dospeti v zaliv Kamrank, kjer je nanje čakal admiral Roždestvenski. Podrobnosti o nezgodi so znane v vladnih krogih, ki jih pa prikrivajo javnosti.

Politični ogled.

Državni zbor bo začel zopet dne 3. maja zborovati. Važno bo to zborovanje za Jugoslovane zaradi tega, ker pride na vrsto tudi italijansko vseučiliščno vprašanje. Ministrski predsednik baron Gauč še vedno ni popolnoma zdrav. Z gotovostjo se glasi med poslanci, da bode večina ministrov-uradnikov odstopila in da se nadomestijo z ministri iz vrst poslancev. Štajerska poslanca grof Stürgh in dr. Deršata z vso gotovostjo računata, da postaneta ministra. Če se to zgodi, bomo imeli štajerski Slovenci zopet veliko pretrpeti. Jugoslovanski poslanci bi se naj vendar enkrat odločno postavili, da dobijo ministrski sedež, naj potem na njem sedi Slovenec ali Hrvat, Štajerc ali Kranjec.

Nemški štajerski kmetje, ki so združeni v kat. kmetskem društvu, so imeli dne 25. t. m. v Gradcu veliko zborovanje, na katerem je društvo poročalo o svojem delovanju. Društvo šteje blizu 35.000 udov in še vedno napreduje. Katoliška kmetska zavednost se med nemškimi kmeti veselo širi. Mnogi so obrnili hrbet bauernbündlarjem, ki zavzemajo med nemškimi kmeti isto stališče kakor med nami štajerčijanci. Pravijo, da ljubijo kmeta, v resnici pa ga samo naganjajo v kremplje tržanov in meščanov, da kmete oskubijo. Najlepše uspeva katoliškemu kmetskemu društvu velika lastna hranilnica v Gradcu. Vodja katoliških nemških kmetov državni poslanec Hagenhofer je zaključil zborovanje z besedami: Držimo se gesla: Dajte Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega. A zahtevajmo tudi, da se bo dalo kmetom, kar je kmetovo!

Kreta hoče biti grška. Kreta je po zadnjem velikem uporu l. 1898 sicer še morala priznavati turško nadvlado, a čutila je grški. Saj je tudi nadkomisar na Kreti bil grški princ Jurij. V zadnjem času pa se je hotela popolnoma javno in veljavno priklopiti h grškemu kraljestvu. Princ Jurij je obiskal vse merodajne vlasti, naj dovolijo združenje z Grško. A niso dovolile. Zdaj so si Krečani pomagali sami. V svojem deželnem zboru so proglasili, da se združijo z Grško ter naprosili princa Jurija, naj to naznani vsem vevlastim. Princ Jurij je to tudi gotovo storil, toda vevlastim se ne mudi tako kakor Krečanom. Vse pozorno pričakuje, kaj bodo vevlasti odgovorile in kaj bo rekla Turčija.

Dopisi.

Kamnica pri Mariboru. (Občinske volitve.) Dolgo let so pri nas vladali mariborski meščani, ki imajo tukaj nekaj vinogradov. Slednjič je vendar pošla potrpežljivost domačinom, da bi še nadalje gledali, kako gospodarijo tujei z njihovim denarjem in jih komandirajo. Zato so zahtevali kot pravični možje, da se mesta občinskih odbornikov pravično razdele. Večino naj imajo domači, da si sami gospodarijo v svojo korist, en razred pa radi

prepuste meščanom, da morejo tudi ti zadostno zastopati svoje koristi kot posestniki nekaterih vinogradov. Zato so se podali posestniki v volilni boj, v katerem so si tokrat priborili tretji razred. V drugem razredu se še tokrat niso udeležili volitev, toda upajo, da si bodo domači volilci tega razreda do prihodnjih volitev stvar dobro premislili in volili domačine. Prvi razred pa itak prepustijo meščanom. Sedaj je v občinskem odboru šest domačinov in pa trije „purgarji“. Zmaga toraj ni tako slavna, kakor jo skuša opisati „Marburgerca“. Cela volitev kaže, da se začnejo kmetje v okolici zavedati in da nočejo več ostati hlapci meščanov, ki so dosedaj gospodarili v tej občini kakor so hoteli.

Meščani so tokrat napeli vse sile, da bi dobili zopet občinski odbor v svoje roke. Pobrali so vsa pooblastila, tudi takšna, ki so po postavi neveljavna. Volilna postava za kmečke občine pravi, da sme posestnik tedaj poslati svojega oskrbnika s pooblastilom volit, in le njega, če ne stanuje v tisti občini. In vendar je mariborski župan Schindler volil za bolanega posestnika Rudl-na. Za posestnice sme voliti z njenim pooblastilom samo njen mož, in vendar je volil za posestnico Lipp znani Asinger. S takimi sredstvi je delala meščanska stranka. In ljudje te stranke si drznejo psovati domače posestnike, ki so se hoteli otrestiti meščanskega jarma, in jim predbacivati, da delajo s hudičevimi in najnesramnejšimi sredstvi pri volitvah. Lažnjivce in obrekovalce imenuje „Marburgerca“ tiste, ki so bili z domačo stranko. Tako pišejo listi nemške stranke o kmetu, ki noče plesati kakor oni hočejo. Kamniški volilci posestniki, zapomnite si dobro, kako o vas pišejo mariborski „purgarji“! Pri prihodnjih volitvah pa vstanite kakor en mož, in vržite iz odbora nasprotnike svoje kakor tudi tiste, ki bi ž njimi potegnili. Kdor ni z vami, ta je zoper vas! Čast vsem tistim, ki so neustrašeno volili svoje sosede, kmete! Dotični pa, ki so se še tokrat dali premetiti po sladkih besedah meščanov, spametujte se, ne tlačajte več purgarjem, ampak volite s svojimi sosedi. Ravno tako kakor se vi ne silite v občinski odbor mariborski, naj se tudi meščani ne silijo v vaš občinski odbor. Vsak naj gospodari v svoji občini!

Iz Hajdina. Gotovo se Vam, gospod urednik, ne bo zdelo čudno, da smo bili Hajdinčani minule velikonočne praznike prav dobre volje. Kako pa bi se jih človek tudi ne veselil, saj smo se tako dolgo pripravljali na nje! Sicer nam je muhasti april do zadnjega vedno malo nagajal: zdaj se nam je prav toplo nasmejal, kmalu na to pa se razjezil in nas tako srdito pogledal, da nam je kar tesno postalo pri srcu, potem pihal zopet prav neprijazno, menda same jeze in žalosti, ker že čuti svoj skorajšnji konec. Konečno pa se je pomiril, in tako smo veselo obhajali alelujo. — In ker smo vneti za vse dobro, smo se tudi držali dobre starodavne slovenske navade — šli smo v Emavs — po pisanko. Tako sem tudi jaz vzel palico v roke, in hajd, udarim jo po Gornjem Hajdinu. Veste, gospod urednik, čisto zamišljen sem bil, gotovo v same pisanke, kar me naenkrat nekaj neprijetno zbudi iz mojega sanjarjenja. Čof! sem zadel z nogo ob nekaj mehkega, in ko iznenaden pogledam kaj je, oh kaj vidim? Moji lepi, svitli črevlji — prvokrat sem jih ta dan obul — bili so pomazani z lužo; in ko hitro odskočim na drugo stran, zajdem še v večjo mlakužo. Spaka, zamrmram, kaj pa bo sedaj s pisanko, in gledam, kako bi se rešil iz zadrege; pa vse zastoj, povsod luža in blato; še voz, ki je prišel za mano, je imel veliko težavo, da se je prerinil naprej. Pa ne smete misliti, da se je to zgodilo v kakem klanecu; cesta je popolnoma na ravnem, kakor po mizi in pelje lepo sredi skozi vas; samo to slabost ima ta cesta, da se noče sama navoziti. Čisto blizu je velika jama prodeca, in treba bi bilo le nekaj odločnih mož, par krepkih rok, najbolj pa seveda dobre volje, in cesta bi lahko bila v najboljšem stanu. Le pogledajte si, možje

hajdinski, vašo cesto, pravi tir se niti ne pozna več; vsak se izogne mlakuži na drugo stran, in tako zreže lepo trato, kjer bi rastlo obilno trave in sadna drevesa — seveda bi se morala tudi sama nasaditi — bi bila najlepši kras za vas. In tako uboge so ceste tukaj skoraj povsod: na Gorečji vasi, na Spodnjem Hajdinu in drugod; in vendar ni nikjer lažje imeti dobrih cest, kakor ravno na Ptujskem polju. Kdo je torej kriv, da so ceste tako slabe? Dolžnost naših občinskih mož pa je, da že vendar enkrat kaj storijo za ceste, saj bo to le vaša korist! Sicer utegne še kdo v najlepšem vremenu obtičati v blatu ali se celo pobiti, meni vsaj je vzelo vso dobro voljo, moral sem se ves klavem obrniti domov in pisanko odložiti za prihodnje leto. Kako se mi bo takrat godilo, Vam poročam, ako Bog da zdravja in Hajdinčani napravijo boljše ceste! — Eden, ki je hotel iti po pisanko.

Iz ormoškega okraja. (Slovensko uradovanje.) Pred kratkim dobil sem v roke od večih gosp. županov spisane „Črno-vojniške zglasilnice.“ Čitam, čitam, a sam sebi nisem mogel verjeti. Čudil sem se, in sem mislil, da ne vidim dobro. Mogel sem si pač nataktni tiste velikanske — amerikske očali, katere imajo samo obrobke, stekla ni v njih, pa mi vender v takih slučajih zelo dobro služijo! To so zelo izvrstne očali. Še skozi zid se vidi žnjimi, seveda le takrat, če je luknja skozi.

Obrazec bil je dvojezičen, nemški in slovenski. A, od gosp. župana je bila črno-voj. zglas. spisana seveda v blaženi nemščini! Pa še kako! Tam kjer je vpisana dežela, je bilo zapisano — „Steuermarkt.“ To sem takoj pogruntal. Po naše bi to bilo „davčni sejem.“ Tristo kosmatih medvedov, to bi že bilo nekaj za nas uboge kmete. Zdaj bomo pa vsi toto presneto dačo, ki nas tako davi, nesli na sejem. To bo vam stiska na sejem. Prodajalcev bi že bilo veliko, ali bi pa bilo tudi kaj kupecev, pa je drugo vprašanje?

Čitam dalje. V drugi rubriki je bilo zapisano „ksont.“ To mi je pa že delalo preglavico, kaj bi to bilo! Stikal sem po vseh kotih in krajih med knjigami, ali bi se morebiti ne našel kje kaki „leksikon“, kateri bi mi to besedo razjasnil. Po dolgem premišljevanju in tehtanju sem naposled pri mizi zadremal. Sanjalo se mi je, da sem hudo zbolel, tak na vse mrtve žlake! V tej bolezni me pride nekega dne ravno dotični župan obiskat. Po kratkem pozdravu stopi k moji postelji ter mi reče: „No kolega, ali boš kmalo „ksont?“

Jo že imam, zakličem ter skočim po koncu. Pa o nesreča, stol, na katerem sem sedel in dremal, se prekuene, in jaz sem padel kakor sem dolg in širok na tla. Sreča moja, da nisem dolg niti širok še manj pa debeluh in si torej pri padcu nisem kosti polomil. Zdaj pa naj reče kedo, da sanje niso resnične! Kar sem prej dolgo zastoj tuhtal, to so mi sanje v jednom trenutku razjasnile. „Ksont“ ta imenitna beseda bi se po slovensko rekla zdrav. Na zadnje sem še izvedel, da je ta g. župan pristaš ptujkega kljukca. No potem se pa ni čuditi!

Vzamem v roko drugo „črno-voj. zglasil.“ Pa o čuda! Tudi ta je bila pisana v edino zveličavni nemščini! Ta je bila spisana od gosp. župana, od katerega bi se kaj drugega mislilo in pričakovalo! Ta gosp. je v Ormožu skoraj pri vseh slovenskih zastopih in odborih, in je menda starosta med župani. Starejši bi naj bili nam mlajšim za vzgled; a v tem jih nikakor ne moremo posnemati!

Dvakrat smo že imeli župani omenjenega okraja županski shod v Ormožu. Sklenili smo marsikaj koristnega. Poslali smo tudi resolucijo c. kr. okraj. glavarstvu v Ptuj gledé slovenskega uradovanja. Sedaj pa menda gg. župani čakajo, da bi je c. kr. okrajno glavarstvo opozorilo na dotični sklep, ali je morda pod kaznijo prisililo, da bi slovensko uradovali. No, kaj še! — Kateri župan noče slovensko uradovati, proč ž njim; saj je povsod zadosti narodnih mož, ki naj prevzamejo to nalogo. Ni zadosti, da delamo na shodih sklepe; de-

janja je treba! Po koncu glave, gg. župani! Slovensko barvo na dan! Nastopajmo skupno! Poslužimo se po postavi nam zajamčenih pravic in zmaga bo in tudi mora biti naša!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. V politični službi sta predstavljena: Okrajni komisar g. Ferd. Zoffal iz Ljutomerja v Slovenjgradec in namestniški konceptni praktikant dr. Anton Kozesnik iz Konjice v Ljutomer. Ferdinand Zoffal so tisti gospod, ki so v Ljutomeru opsovali slovenskega kmetijskega mladeniča s „svinjo“. Kmetije slovenjegraškega okraja, pazite torej na svojega novega komisarja! — Novi c. kr. notar v Gornjem Gradu g. August Drukar nastopi svojo službo dne 1. maja. — C. kr. notar v Gornji Radgoni g. Oton Ploj nastopi svojo službo v Črnomlju dne 1. maja.

Srebrno poroko je obhajal v krogu svoje družine dne 24. t. m. g. dr. Fr. Firbas, c. kr. notar v Mariboru. Na mnogaja leta!

Mariborske novice. V velikem tednu je bilo na tukajšnjem trgu ostro nadzorstvo glede prodaje živil. Policija je prišla več oseb, ki so prodajale pokvarjena ali nezdrava živila. Posestnica Marija Irgolič iz Razvanja je dobila 48 ur zapora, ker je prilivala mleku vodo. Viničarka Marija Lešnik iz Košaka je dobila zaradi istega prestopka tri dni. Viničarka Katarina Leber iz Št. Petra je prodajala žarko maslo in je zato dobila tri dni ostrega zapora. Slabo mleko je prodajala kot sveže viničarka Marija Geiger iz Kamnice, obsojena je zato na tri dni ostrega zapora. Pred okrožno sodnijo se bosta zagovarjali zaradi prestopka postavbe za živila kočarka M. Vombeck iz Velke Zimice in Barbara Mohorič iz Zlatolič. Prva je prodajala slabe, zdravju škodljive klobase, druga pa smrdeče konjske klobase. — V Mariboru so letos samomori skoro na dnevnem redu. Toda ne streljajo se ubogi ljudje, ki bi to storili mogoče iz pomanjkanja, ampak sami takšni, ki so živeli udobno ali pa celo v obilici. Minoli teden, dne 18. t. m. sta se zopet ustrelila dva moža: 37-letni kovač Alojzij Terčak in 31 letni strojevodja Rudolf Sajšek. — V tovarni južne železnice na koroškem kolodvoru se je ponesrečil delavec Jožef Keberlin minoli teden. Padel je v neki kanal. Pri tem se je precej poškodoval. — V tovarni južne železnice je poškodoval brusni stroj delavca Alojzija Cugmeister na desni roki tako močno, da bo težko kedaj roka več za delo. — Sedaj so se začele v Mariboru že tudi ženske streljati. V torek, dne 25. t. mes. se je namreč ustrelila žena oskrbnika „Burgmajerhofa“ gospa Bruderman. Kar se tiče samomorov, Maribor niti ne zaostaja za velikimi mesti. To je znamenje, da prebivalstvo napreduje — seveda samo v slabem. — Pri mariborskem mestnem magistratu je razpisana služba uradnega vodje. „Marburgerca“ zahteva, da mora priti na to mesto nemški uradnik, pri katerem ne sme biti ne trohice dvoma na njegovem nemškem mišljenju. Tako delajo nemški listi, da spravijo kakega nemškega zagrizenca v dobro službo. To bi morali posnemati vsi naši slovenski kmetje! Vedno in povsod bi morali zahtevati slovenske uradnike! — Cena živini je zelo padla, a mariborski mesarji so ostali s cenami za meso na isti višini, kakor tedaj, ko je bila živina najbolj draga. Ptujski „Štajerci“, ki ima zveze z meščani, nam naj pove, kako naj postane kmet bogat? — Pri volitvah v Kamnici sta se pokazala kot navdušena nasprotnika domače kmetijske stranke posebno mariborski trgovec z reznim blagom Grubič in trgovec z železnino Frangeš. Oba živita od kmetov, in bi morala zapreti svoje prodajalne, ako bi si kmetje enkrat domislili in ne hodili več k njima. — Iz občinskega sveta so izstopili, kakor smo že zadnjič poročali, štirje občinski svetovalci. Od teh sta dva, podžupan Pfrimer in ravnatelj deželne poskuševalnice Šmit zopet prišla k seji in sprejela svoje

mandate, dva pa, dež. sodni svetnik Libiš in trgovec z milom Wolfram nočeta nikakor preklicati svoje odpovedi. Gotovo imata zato tehtne vzroke! — V večerajšnji občinski seji se je obravnavalo med drugim tudi o nadaljevanju mestnega vodovoda v občino Karčvino. Naši meščani zahtevajo, da plača občina Karčvina vse stroške in da položi za varščino 8000 K. Vse pravice do vode pa ima mestna občina. Pogoji so za občino Karčvino zelo hudi! Kakor povsod, mislijo si tudi tukaj meščani: Kmet plačaj, pravice pa nimaj nobene! — Saje so se vnele v hiši Lešnika v Tržaški cesti dne 25. t. mes. okoli 7. ure zvečer. Ogenj so pogasili domači, predno je prišla požarna bramba.

Izpit učiteljske usposobljenosti na c. kr. mariborskem utiteljskem se začne v ponedeljek dne 1. maja pred komisijo, kateri predseduje deželni šolski nadzornik Peter Končnik.

Mariborski meščani bi bili hudi, ako bi jim kdo očital, da nimajo slovenskih kmetov v okolici radi, posebno pri kakih volitvah bi jim to bilo skrajno neljubo. In vendar! Mariborski meščani se na vse kriplje trudijo, da bi se sezidala železnica iz Zelenega Travnika v Maribor. Zakaj? Sedaj pravažajo na mariborski trg svoje pridelke kmetje iz Dravske doline, iz Dravskega polja in iz Slo. goric. Meščani pa bi z novo železnico radi dobili še iz nemških krajev ljudi s svojimi pridelki na mariborski trg. Nasledek bi bil, da postanejo vsi kmetijski pridelki nekoliko cenejši, oškodovan bi bil torej le slovenski kmet. Posestniki iz gornje pesniške doline pa bi tudi nič ne pridobili, kajti za mnoge bo vedno ostala ugodnejša peš-pot zaradi bližine!

Sadjarska in vinarska šola v Mariboru. Že večkrat smo povdarjali, da ta šola ne hasni tako spodnještajerskemu kmetu, kakor bi lahko, ako bi bila slovenska. Drugod hodijo učitelji takih šol po celem okraju ter poučujejo ljudstvo, a da bi kateri izmed učiteljev mariborske vinarske šole šel med slovenske kmete, tega še ni bilo slišati! Pač pa hodijo učitelji te šole k nemškim meščanom in tržanom ter jim dajajo pouk, katerega bi naj podajali kmetom. Naši slovenski deželni poslanci morajo v deželnem zboru zahtevati, da se odstranijo z mariborske vinarske šole vsi nerabni učitelji!

Od sodnije. Dne 24. marca t. l. je šlo več ogrskih delavcev skozi trg Ljutomer od delaviz goric proti domu Ker so slovenski peli, prepovedal jim je to ljutomerski policaj Lakner. Nekateri od delavcev so ga vsled tega začeli psovati, zaradi česar so bili obsojeni od okrajne sodnije v Ljutomeru, dva sta ga pa nabila z motikami. Pri okrožni sodnji v Mariboru sta bila zato obsojena Marko Kozlar na tri mesece in Matej Žižek na dva meseca ječe.

Nekaj za davkoplačevalca. Upravno sodišče je z odlokom od 22. listopada 1904, št. 12.388, razsodilo, da so vloge za podatke podlaga za odmero osebne dohodnine po § 219. o. d. z. od 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220 koleka proste. Kakor znano, so morale biti dosedaj take prošnje kolekovane s kolekom za 1 krono, drugače so pri uradih vloge grajali in predpisala se je poleg primanjkljaja kolekovine tudi kazen.

Slovenski kmet in vlada. Če se kje med nemškimi kmeti dogodi velika nesreča, bodisi vsled požara ali povodnji, takoj spiše naša deželna vlada oklic za mile darove. Celo za ponesrečence v drugih deželah so se izdali že taki oklici, kar tudi popolnoma odobravamo, ker se naj vsakemu nesrečniku hitro in zdatno pomaga. Zdaj pa je zopet zadela po požaru velika nesreča kmete v Šeščah v Savinski dolini. A deželna vlada še ni storila koraka, da bi se za nje nabiralo. Seveda, ker so pri vladi sami nemški uradniki, ponesrečenci pa so slovenski kmetje.

Občinske volitve v Kamnici so „purgarje“ neprijetno presenetile. Uvidijo, da so se domačini začeli zavedati, in da bo vsled tega odbila purgarski komandi v Kamnici kmalu zadnja ura. Seveda po svojem časniku „Marb. Zeit.“ so hoteli nalagati javnost, da

so bile zadnje volitve velika zmaga za purgarsko stranko, ki je baje podrla stranko domačinov v dveh razredih, le v tretjem še so domačini lahko zmagali. A „Slov. Gosp.“ je povedal resnico, da so namreč pri tej volitvi domačini prvokrat prebili purgarski led. Zdaj je seveda huda zamera pri omenjenem purgarskem časniku, ker se mu je pred javnostjo dokazalo, da je lagal. Purgarji domačinom pa vendarle ne bodo več dolgo komandirali.

Umrli je v Trstu dne 26. t. m. g. Fran Rakuša, pos. kontrolor „Tržaške posojilnice in hranilnice“, v 46 letu. Pokojnik je bil rojen v Cvetkovcih na Štajerskem leta 1859. Po dovršenih učiteljskih študijah je služboval na Humu, pri Sv. Bolfanku, v Dobovi pri Brzicah in slednjič v Trstu na Ciril Metodovi šoli. Bil je vedno gojitelj pesmi in glasbe; bil je dolgoleten pevovodja pri raznih zborih, posebno je omeniti njegovo delovanje pri bratovščini sv. Cirila in Metodija, kjer je hodil voditi petja v tri cerkve ob vsakem vremenu. Deloval je tudi na slovstvenem polju. Ko je opustil učiteljstvo, prišel je v posojilnico, kjer je bil vsega skupaj osem let. Tu je bil zelo vesten, izboren uradnik. Blag mu spomin! — V Vojniku je umrl dne 25. t. m. hišni posestnik g. Ferdinand Rakev, 63 let star. N. v. m. p.!

Samomor. Iz Črešnoveca se nam poroča: Na kolodvoru Slov. Bistrica se je obesil dne 19. t. m. 22 letni Franc Soršak, sin gostilničarke Jožefine Soršak.

Poskušeni samomor. Pri Zavrču je skočil minoli teden posestnik Janez Kokot v Dravo. Nekemu finančnemu stražniku se je posrečilo, ga potegniti iz vode. Komaj pa je mož doma menjal mokro obleko s suho, že je letel zopet k Dravi ter se zagnal v njo. Toda tudi sedaj so ga potegnili na suho ter oddali orožnikom, ki so ga odpeljali v Ptuj na varno. Možu se je gotovo zmešalo. En dan prej je svojo taščo tako pretepel, da jo je težko poškodoval. Vsled tega se bode moral zagovarjati pred sodnijo zaradi težke telesne poškodbe. In to ga je baje gnalo v smrt.

Nesreče. V Št. Andražu v Slov. gor. je prišlo minoli teden več ponočnjakov skupaj. Posestniški sin Alojzij Družovič je imel revolver in je enkrat ustrelil. Kroglja je po nesreči zadela Jožefa Rajšpa v spodnjo čeljust. Prepeljali so ga v graško bolnišnico. — V mariborsko bolnišnico so pripeljali v nedeljo zvečer 26 letnega fanta Janeza Duha iz Spod. Dupleka. Pri streljanju je dobil težke rane na desni roki in na obrazu.

Od nekod. Dne 19. t. m. dogodil se je v centralni viničarski šoli na Bregu pri Ptujju jako zanimiv, a tudi brezmejno škandalozen slučaj. Prišli so trije kmečki fantje z namenom, se seznaniti v glavnih potezah z delom pri cepljenju trt, kakor tudi pri vlaganju cepljenk itd. Toda sreča jim ni bila mila. Prišla je „njihova milost“ — takozvani „gospod šafar“, Šcherbella po imenu, ki jih je, zaslišavši slovensko govorico, kar — zapodil. Kaj poročete k temu počenjanju, gospod urednik? Kaj poročete drugi prijatelji vinarstva? Ali ni to krivica, ki se more dogajati le v krajih, kjer gospodarijo ljudje, ki sovražijo svoj jezik, svoj narod? Slavni štajerski deželni odbor pa vprašamo: Čemu žrtvuje dežela toliko denarja za te zavode, ako si ne smejo domači vido-gradniki, ali njih sinovi, ogledati dela, ki je potrebno pri novodobnem vinarstvu? Kdo pa plačuje, kdo vzdržuje te šole? Mar li ne kmetje? A če je zavod vzdrževan od kmetov, ali si ga potem ne smejo ogledati, ko je takorekoč njih last! Tudi bi svetovali slavnemu deželnemu odboru, da bi preiskal vzrok, zakaj je izmed 32 lanske leto vstopivših učencev, dovršilo šolo samo — 9? Toliko za daues! Če bo treba, se še oglasimo!

Iz Bismarkove ulice v Ptujju. Svojo trgovino je imel nasproti Štajercu, na kojega delovanje je gledal z velikim dopadenjem. Zdaj ga je zadela zaslužena kazen, namreč Maksa Vegšajder, trgovca v Bismarkovi ulici v Ptujju. Prišel je v konkurz in pretekle dni je